

Om tiden vill ifatt

Text & musik: Lars Winnerbäck

Am

lika mystisk lika gåtfull

F

som en kyrka längs vägen

G

upplyst mellan träden

C G

ödsligt belägen

Am

om hösten om våren

F

i en tyst blå natt

G

som en fackla som ett ljus

C G Am

kom du fram till mig där jag satt

som ett åtråvärt hopp

i en tung tristess

jag hade nästan gett opp

det var så grått tills dess

men du sa att du hörde mig

på radion idag

du var den enda som kom fram och det var det enda du sa

Am

allt jag ser

Em

allt jag hör

F G

är din röst din blick ditt skratt

C F G

du har ögon som berusar en natt

Am

så jag väntar

F

jag väntar

Fm

C G C G

om tiden vill ifatt

det gick så sakta tog sån tid

varenda vecka var ett år

vi ringde ibland

för att fråga hur vi mår

tills jag sa väntar du på nån eller vill du bli min

du sa vad svarar man på sånt

jag sa man svarar nog ingenting

men lägg armarna runt mig

slit ut vad jag har

gräv i det dunkla

men sök inga svar

jag lovar ingenting

det är det enda jag kan hålla

men jag känner nånting

jag är så gott som förtrollad

av allt jag ser ...

du sa vänta lite grann

behåll poserna på

vart vill du komma nånstans

vart ska vi gå vart ska vi gå

jag sa det finns inga mål

men det finns sätt att ta sig dit

vill inte komma nånstans

vill bara ta mig lite längre än hit

det var natt det var natt

det var äntligen natt

våren var på väg

jag var rusig och matt

vi var på gång vi var VIP

det var nån efterfest för Kent

allt var lite eftertraktat

allt var lite känt och

och allt jag ser ...

mellan Tumba och Järna

finns en kyrka vid sjön

vi tar oss dit i oktober

strax före snön

vinden är så kraftig

hela världen är på spänn

den mörka natten är så mörk

jag måste se dig igen